

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 44301-01-22 פלוני ואח' נ' ש. שלמה חברה לביטוח בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא דב גוטליב

תובעים

1. פלוני
  2. פלונית
  3. פלוני (קטין)
  4. פלונית (קטינה)
- ע"י ב"כ עוה"ד דניאל שריד ואח'

נגד

נתבעים

1. שלמה חברה לביטוח בע"מ
- ע"י ב"כ עוה"ד אהוד שיף ואח'
2. שומרה חברה לביטוח בע"מ
- ע"י ב"כ עוה"ד זיו מנדלוביץ ואח'

פסק דין

ענייננו בתביעה לפי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975 (להלן: חוק הפיצויים). במהלך נסיעה עצר רכב התובעים במפרץ תחנת אוטובוסים. התובעת 2 ירדה מהרכב והתכופפה פנימה לתוך הרכב כדי לאסוף קינוחים שנפלו על רצפת הרכב. יתר התובעים נשאר ישובים ברכב. לפתע, רכב צד ג' התנגש ברכב התובעים. הצדדים חלוקים ביחס לסוגיית החבות בעניינה של תובעת 2 בלבד וביחס לשיעור הנזק הפיצוי המגיע לתובעים.

הנדרש לנדון:

1. התובעים (אב, אם ושני ילדים) נפגעו בתאונת דרכים ביום 26.02.21 והגישו תביעה לפי חוק הפיצויים, בגין נזקי הגוף.
2. הנתבעת 1 היא מבטחת רכב היונדאי (להלן: רכב היונדאי).
3. הנתבעת 2 היא מבטחת רכב הרנו (להלן: רכב הרנו).
4. נסיבות קרות התאונה פורטו לעיל והן אינן במחלוקת. הנתבעת 1 מכירה באחריותה לפצות את התובעים 1, 3 ו-4 בגין נזקיהם. המחלוקת הנוגעת לסוגיית החבות מתמקדת בעניינה של התובעת 2 והיא בעיקרה משפטית: האם החובה לפצות את התובעת 2 מוטלת על מבטחת רכב

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 44301-01-22 פלוני ואח' נ' ש. שלמה חברה לביטוח בע"מ ואח'

היונדאי או שמה על מבטחת רכב הרנו או על שתיהן יחד, ככל שעסקין בתאונה מעורבת, כמובנה לפי חוק פיצויים. מחלוקת נוספת קיימת בנוגע לשיעור הנזק והפיצוי המגיע לתובעים. 5. בדיון ההוכחות שהתקיים ביום 02.06.24 העידו התובעים 1 ו-2 וכן עדה מטעמם (שהעידה ביחס לסוגיית הנזק בלבד).

6. ניסיונות להביא את הצדדים לפשרה העלו חרס. הצדדים הגישו סיכומים ונותר אפוא לדון ולהכריע בטענות הצדדים.

סוגיית החבות - דיון והכרעה:

7. הערה מקדימה: כפי שעולה מסיכומי הנתבעת 1 (מבטחת רכב היונדאי), הנתבעת 1 מכירה באחריות לפצות את התובעים 1, 3 ו-4 בגין הנזקים שנגרמו להם בעקבות התאונה. המחלוקת שנתרה בסוגיית החבות נוגעת לתובעת 2 בלבד. חרף האמור, להלן יינתן פירוט תמציתי של העובדות והניתוח המשפטי הנדרש הן ביחס לתובעת מס' 2 והן ביחס ליתר התובעים וזאת על מנת שניתן יהיה להבין מדוע נסיבות המקרה מחייבות הכרעה שונה ביחס לתובעת מס' 2.

8. על נסיבות קרות התאונה אין חולק (תצהירי התובעים 1 ו-2 וכן עדותם בבית המשפט בעמ' 2-3, 8-9, 11-13, 15-20, 26 לפרוטוקול הדיון. בנוסף הוגשו שני סרטונים. סרטון שצולם מרכב התובעים וסרטון שצולם מרכב שחלף במקום). התובעים נסעו במועד הרלוונטי לביקור משפחתי ברכב יונדאי. התובע 1 נהג ביונדאי. התובעת 2 ישבה במושב לצד הנהג ועל רגליה הונחה תבנית ובה קינוחים. התובעים 3 ו-4 (קטינים) היו ישובים במושב האחורי.

9. במהלך הנסיעה, קינוחים שהיו מונחים בתבנית על רגליה של התובעת מס' 2 נפלו על רצפת הרכב. התובע 1 עצר את רכב היונדאי בתחנת אוטובוס כאשר הרכב מונע. התובעת 2 ירדה מהרכב (דלת הרכב נותרה פתוחה) והתכופפה פנימה לתוך הרכב (כאשר היא עומדת מחוץ לרכב) כדי לאסוף את הקינוחים. בשלב זה, רכב מסוג רנו, שנסע לאחור, התנגש ברכב היונדאי ונמלט מהמקום (להלן: התאונה).

10. מטבע הדברים, התובעים "אדישים" ביחס לזהות המבטחת שצריכה לפצות אותם בגין הנזקים שנתרו בעקבות התאונה. התרשמתי שהתובעים 1 ו-2 מעידים אודות נסיבות התאונה כפי שזו אירעה במציאות וללא הגזמות. מצאתי את עדותם מהימנה ואני מאמץ אותה במלואה.

11. אשר לתובעים 1, 3 ו-4 שהיו ישובים ברכב היונדאי – קיימת הסכמה בין הנתבעות כי התובעים הנ"ל היו בעת התאונה משתמשים ברכב היונדאי. הסכמה זו ניתנה על יסוד ההבנה שמדובר בעצירה רגעית של הנסיעה שאין בה כדי לנתק את הנסיעה עצמה, בהתאם להלכה שנפסקה לאחרונה בע"א 5903/22 כלל ואח' נ' פלונית ואח' (30.10.23).

12. עניינה של התובעת מס' 2 שונה. התובעת מס' 2 יצאה מרכב היונדאי במהלך העצירה ועמדה עמידה יציבה מחוץ לרכב ולאחר מכן ובסמוך רכנה פנימה לתוך הרכב כאשר היא עומדת מחוץ לרכב היונדאי. התאונה, כפי שפורט כבר לעיל, אירעה כאשר רכב הרנו נסע לאחור, פגע ברכב

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 44301-01-22 פלוני ואח' נ' ש. שלמה חברה לביטוח בע"מ ואח'

היונדאי והתובעת שעמדה באותה עת מחוץ לרכב היונדאי אך הייתה רכונה עם פלג גופה העליון לתוך הרכב, נהדפה לאחור ונפגעה.

13. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת עדות התובעים 1 ו-2 ועינתי בתמונות ובסרטונים שהוצגו לפניי, שוכנעתי שיש לקבוע כי בעניינה של התובעת מס' 2 התאונה היא "תאונה מעורבת", כמובנה בחוק פיצויים ובהתאם לקבוע כי האחריות לפיצוי התובעת מס' 2 מוטלת על שתי המבטחות (רכב היונדאי ורכב הרנו) בחלוקה שווה. להלן יובאו הנימוקים להכרעתי, בתמצית:

א. לא ניתן לקבל את עמדת מבטחת הרנו ולפיה יש לראות גם בתובעת 2 כנוסעת ברכב היונדאי מחמת שהתובעת 2 לא ניתקה מגע עם רכב היונדאי; דלת הרכב נותרה פתוחה; הרכב היה מונע וכן מחמת שחצי מגופה של התובעת 2 היה בתוך רכב היונדאי. בהתאם להלכה שנקבעה ברע"א 8744/18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (12/5/2019) הירידה מהרכב מסתיימת **"כאשר רכש היורד עמידה יציבה מחוץ לרכב"**.

ב. השימוש התחבורתי ברכב היונדאי מבחינתה של התובעת 2 הסתיים בעת שהיא יצאה מהרכב ורכשה עמידה יציבה מחוץ לרכב היונדאי. בשלב זה התובעת סיימה את הירידה מהרכב בהתאם להלכה שצוטטה לעיל. גם בהמשך האירוע, בעת שהתובעת 2 עמדה מחוץ לרכב והתכופפה פנימה לתוך הרכב כדי לאסוף את הקינוחים, אין המדובר בכניסה לרכב ולבטח לא כניסה לצורך שימוש תחבורתי. בנסיבות אלה – לצורך סיווג התאונה – אין זה משנה אם דלת הרכב נותרה פתוחה או אם הרכב היה מונע והאם חצי (יותר או פחות) מגופה של התובעת היה בתוך הרכב, כנטען.

ג. יציאתה של התובעת 2 מרכב היונדאי לאחר שעמדה עמידה יציבה מחוץ לרכב סיימה את שלב הירידה מהרכב בתום הנסיעה ולכן גם לא ניתן לראות בה כנוסעת ברכב היונדאי (בטענה שהעצירה הזמנית לא הפסיקה את הנסיעה), כפי שנקבע בעניינם של יתר התובעים שנתרו ישובים ברכב היונדאי במועד התאונה.

ד. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים וצפיתי בתמונות ובסרטונים שוכנעתי כי ביחס לרכב היונדאי מתקיימת החזקה המרבה של "חנייה אסורה", כמובנה בחוק הפיצויים.

ה. בפן העובדתי – אין חולק כי רכב היונדאי עצר בקצה מפרץ תחנת האוטובוסים. תמונות רכב היונדאי בזירת התאונה והסרטונים מדברים בעד עצמם בעניין זה. מדובר אפוא במקום שאסור לחנות בו, גם בהתאם לסימון שקיים במדרכה. סביר לקבוע בנסיבות אלה כי אם היה רכב היונדאי עוצר מספר מטרים לפני המקום בו עצר, התאונה, ככל הנראה, הייתה נמנעת.

ו. נוסף לקשר סיבתי עובדתי נדרש לבחון קיומו של קשר סיבתי משפטי. בהקשר זה יש לבחון האם הפגיעה ברכב היונדאי נגרמה בעקבות הסיכון שיצר מקום החנייה ולא בשל הליך גרימה אחר. בחינת הקשר הסיבתי המשפטי נעשית בהתאם למבחן הסיכון יחד עם מבחן

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 22-01-44301 פלוני ואח' נ' ש. שלמה חברה לביטוח בע"מ ואח'

השכל הישר, שמתקיים כאשר הקשר בין השימוש בכלי הרכב לסיכון שהתממש תרומה ממשית להתרחשות התוצאה (רע"א 1953/03 **הכשרת היישוב חברה לביטוח בע"מ נ' יצחק אדרי** (4.11.2003); רע"א 5470/18 **שלמה חברה לביטוח בע"מ נ' פלונית** (23.8.2018); רע"א 5781/23 **שלמה חברה לביטוח בע"מ נ' מנורה מבטחים ביטוח בע"מ** (26.12.2023)). בענייננו – המסקנה העולה מכלל הנסיבות ולפי מבחן הסיכון ומבחן השכל הישר, היא קיומו של קשר סיבתי משפטי בין החניה האסורה ובין הפגיעה: רכב היונדאי חנה בקצה מפרץ תחנת בכביש צר יחסית. אלמלא עצר רכב היונדאי במקום בו עצר, רכב הרנו לא היה פוגע בו. בנסיבות אלה שוכנעתי שיש במקום החנייה / עצירה של רכב היונדאי כדי לתרום תרומה ממשית להתרחשות התאונה ולכן מתקיימת החזקה המרבה של "חנייה אסורה".

ז. על מנת לקבוע האם מדובר בתאונה "מעורבת" בהתאם לחוק פיצויים אנו נדרשים לבחון את האחריות בשני שלבים. בפסק דינה של כב' השופטת ארנה לוי בת.א 37562-12-18 **פלונית ואח' נ' קרנית ואח' (27.04.24)** נקבע בעניין זה כדלקמן: "בשלב הראשון יש לבחון אם כלי הרכב הקשורים לתאונה נחשבים ככלי רכב מעורבים לפי הגדרת "תאונת דרכים" בסעיף 1 לחוק, הגדרה הדורשת "שימוש" ברכב או התקיימות אחת מהחזקות המרבות, וכן קשר סיבתי בין ה"שימוש" או החזקה לתאונה. בשלב השני יש לפנות להוראות סעיף 3(ב) לחוק הקובע כי בתאונת דרכים שבה היו מעורבים מספר כלי רכב ואדם נפגע מחוץ לכלי הרכב: "יהיו הנוהגים חייבים כלפיו יחד ולחוד...רואים כלי רכב כמעורב בתאונת דרכים אם בעת התאונה היה מגע בינו לבין כלי רכב אחר או בינו לבין הנפגע". "

ח. כאשר מדובר בנפגע שאינו נוסע והתקיים מגע פיסי בין כלי הרכב או בין כלי רכב לבין הניזוק – שני כלי הרכב חבים יחד ולחוד לפי הוראות סעיף זה (ראה: רע"א 3436/09 **ביטוח ישיר חברה לביטוח בע"מ נ' הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ** (12.6.2009); רע"א 9115/11 **מנורה חברה לביטוח בע"מ נ' עזבון המנוח חראזי אייל** (2.4.2012); ע"א 2812/20 **קרנית נ' פלונית** (13.6.2021)).

ט. התובעת 2 נפגעה בעת שהתכופפה לתוך רכב היונדאי והיא נפגעה במהלך ההתנגשות בין רכב היונדאי לרכב הרנו. בין הרכבים היה מגע ובין רכב הרנו ובין התובעת 2 היה מגע, אחרת לא הייתה התובעת 2 נפגעת ונהדפת לאחור. ברכב הרנו נעשה שימוש תחבורתי של נסיעה וברכב היונדאי מתקיימת החזקה המרבה הקבועה בסעיף 1 לחוק – חנייה אסורה.

14. אחר כל האמור, האחריות לפצות את התובעים 1, 3 ו-4 בגין הנזקים שנתרו להם בעקבות התאונה מוטלת על מבטחת רכב היונדאי. האחריות לפיצוי התובעת 2 בגין נזקה מהתאונה מוטלת על מבטחת רכב הרנו ועל מבטחת רכב היונדאי בחלוקה שווה.

15. לאחר שהוכרעה סוגיית החבות אדון ואכריע בסוגיית הנזק ושיעור הפיצוי המגיע לתובעים.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 44301-01-22 פלוני ואח' נ' ש. שלמה חברה לביטוח בע"מ ואח'

סוגיית הנזק-

תובע 1:

נכות רפואית ותפקודית

16. התובע 1 יליד 24.5.91 עבד ועובד כמשגיח כשרות.
17. לצורך בחינת מצבו הרפואי של התובע מונו מומחים מטעם בית המשפט בתחום האורתופדיה והנירולוגיה.
18. המומחה מטעם בית המשפט בתחום האורתופדיה בדק את התובע, עיין בתיעוד הרפואי והעריך בחוות דעתו שבעקבות התאונה נותרה לתובע נכות צמיתה משוקללת בשיעור 8.5% נכות, המורכבת מהנכויות שלהלן: 5% נכות, בגין הגבלה קלה בטווח תנועות עמוד השדרה הצווארי ו-3.5% נכות, בגין הגבלה קלה בטווח תנועות עמוד השדרה המותני. המומחה העריך בנוסף כי "אובדן כושר עבודה מלא וזמני למשך חודש הינו פרק זמן סביר".
19. המומחה מטעם בית המשפט בתחום הנירולוגיה בדק את התובע, עיין בתיעוד הרפואי והעריך בחוות דעתו כי בעקבות התאונה נותרה לתובע נכות יציבה בשיעור 5% בין החמרה של כאבי ראש וסחרחורות "שהיו קיימים עובר לתאונה".
20. הנכות הרפואית (המשוקללת) שנותרה לתובע בעקבות התאונה עומדת אפוא על שיעור 12.91%.
21. הצדדים לא ביקשו לחקור את המומחים מטעם בית המשפט וניכר מחוות הדעת שהמומחים בחנו את מצבו הרפואי של התובע באורח מקצועי ויסודי. בנסיבות אלה אני מאמץ את מסקנות המומחים במלואן.
22. טענות התובע ביחס למגבלות שנתרו לו בעקבות התאונה סבירות. הנכויות שנתרו לו מכבידות ומקשות על התפקוד אך יש לזכור כי בסופו של יום נותרו לתובע נכויות מתונות, שאינן אמורות לפגוע בצורה משמעותית בתפקוד. טענת התובע כי שכרו נפגע מאז התאונה נסתרה בעדותו בבית המשפט ("ש. אז נסכים שהשכר לא ירד? ת. כרגע." (עמ' 7 ש' 6-7 לפרוטוקול הדיון). לא הוכח כי תפקודו של התובע בבית ובעבודה נפגע באורח כלשהו (לא הוזמן עד ממקום העבודה של התובע כדי להעיד על קשיים בעבודה או כי התובע יכול היה להשביח את שכרו ומחמת מגבלותיו לא הצליח לעשות כן) ולא מצאתי שיש בנכויות המתונות שנתרו לתובע כדי להסביר את הקשיים הנטענים בתפקוד בבית.
23. הלכה היא, שהנכות התפקודית נקבעת בידי בית-המשפט על-יסוד מכלול הראיות והנסיבות שלפניו. הנכות הרפואית משמשת נקודת מוצא, אולם יש להוסיף ולבחון את השפעתה על הנפגע המסוים. כך, בין השאר, יש לתת משקל להיקפה, אופייה ומיקומה של הפגיעה, ולהתייחס להשפעתה של הנכות על מקצועו של הנפגע תוך התחשבות בגילו, השכלתו וכישוריו. משקל ממשי יינתן לראיות הנוגעות להשלכה התפקודית בפועל (ע"א 3049/03 גירוגיסיאן נ' רמזי,

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 44301-01-22 פלוני ואח' נ' ש. שלמה חברה לביטוח בע"מ ואח'

פ"ד נב(792); ע"א 2113/90 אדלר נ' סוכנויות דרום בע"מ [1992]; ע"א 6601/07 אבו סרחאן נ' כלל חברה לביטוח בע"מ [2010].

24. אחר האמור, שוכנעתי שיש להעמיד את שיעור הנכות התפקודית שנותרה לתובע בעקבות התאונה על 12.91%, בדומה לשיעור הנכות הרפואית.

גריעה מכוסר השתכרות:

25. בהתאם לפסיקה, ככלל, אין בהכרח התאמה בין אובדן ההשתכרות או כושר ההשתכרות, ובין שיעור הנכויות הרפואית והתפקודית. אובדן כושר ההשתכרות נבחן על פי אובדנו של היחיד ותוך התחשבות בכלל נסיבות המקרה.

26. בנדון שקלתי בין השאר את אופי הפגיעה והשלכותיה על התובע בכלל ועל עיסוקיו בפרט, היום ובעתיד. לתובע נותרו נכויות מתונות בתחום האורתופדי והנוירולוגי ואולם מאז התאונה התובע עובד באותה עבודה ולא הוכח כי שכרו נגרע. כפי שצוין כבר לעיל, לא הונחה תשתית המאפשרת לקבוע כי התובע יכול היה להשביח את שכרו אך לא הצליח לעשות כן מחמת המגבלות שהותירה התאונה.

27. לאחר איזון כלל השיקולים, מקובל עלי, נוכח המגבלות שנותרו לתובע; אופי עבודתו; והסיכוי לאתר מקום עבודה אחר אם חלילה יפוטרו ממקום עבודתו, כי התובע זכאי לפיצוי בגין הגריעה מכוסר ההשתכרות.

28. יש אף לזכור כי על-פי הפסיקה יש לפסוק פיצוי בעתיד גם לאדם שחזר לעבודתו בלא הפסד השתכרות בשל החשש שמומו עלול להפריע לקידומו ולמציאת עבודה ברמת השתכרות דומה לכשיפלט מאותו מקום עבודה (ע"א 4837/92 אליהו חברה לביטוח נ' ג'ורג' בורבה (23.11.94)).

29. בנסיבות אלה, הדרך הנאותה לפצות את התובע היא בקביעת סכום גלובלי, שייקח בחשבון את מומו, את גילו ואת שנות העבודה שנותרו לו (השווה: ע"א 395/81 מנחם ברוק נ' הסנה חברה ישראלית לביטוח, פ"ד לח(1) 537).

30. בנסיבות המקרה דנן, בשים לב לטיב עבודת התובע, לעיסוקו ולמקצועו, לשנות העבודה שנותרו לו ולסיכוי שהנכות תגרום לפגיעה בכושר השתכרותו לאור טיבה וטבעה ובהנחת עבודה עד גיל 67 (שכן המדובר בעובד שכיר), מצאתי שיש לקבוע לתובע פיצוי גלובלי בראש נזק זה לעתיד בסכום של **185,820 ₪** (הפיצוי הוא בגבולות 50% מתחשיב אקטוארי, שכר בשיעור 10,000 ₪ ונכות תפקודית בשיעור 12.91%, בצירוף הפסדי פנסיה בשיעור 12.5%).

עזרת הזולת:

31. אשר לעזרת הזולת, ההלכה היא, שאם ניזוק זקוק לעזרה שניתנה לו על-ידי קרוב משפחה, אין לראות בכך בלבד, עילה לשלילת הזכות לקבל פיצוי מן המזיק (דוד קציר פיצויים בשל נזק גוף 424 (התשנ"ח, 1997); ראו גם ע"א 93/73 שושני נ' קראוז ואח', פ"ד כח(1) 277). לכן, השאלה איננה אם התובע קיבל בפועל עזרת צד ג', אלא אם היה זכאי לקבלת עזרה כזאת ואם זו ניתנה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 44301-01-22 פלוני ואח' נ' ש. שלמה חברה לביטוח בע"מ ואח'

לו בין על ידי אדם שאיננו קרוב משפחה ובין על ידי קרוב. התשובה לשאלה האחרונה יכול שתשפיע על שיעורו של הפיצוי.

32. לעניין שיעורו של הפיצוי, וכמפורט בעניין שושני הנ"ל, יש לקבוע כי יש להעמיד את הסכום על שיעור נאות, ובהעדר נתונים אובייקטיביים, יפסק סכום גלובלי לטובת התובע (ראה ע"א 315/83 עגור נ' איזנברג ואח', פ"ד לט (1) 197, 2, וכן ע"א 663/84 עטיה נ' עטיה, פ"ד מד(3) 720, 730). על בסיס הלכה זו, ובהעדר נתונים על הוצאה ממשית ועל היקפה, יש לקבוע את הפיצוי בראש נזק זה, על דרך האומדנה.

33. בנסיבות העניין, יש לקבוע, כי אכן התובע היה זקוק לעזרה מוגברת בתקופה קצרה לאחר התאונה. בשים לב למגבלות המתונות שנותרו לתובע סביר שיזדקק לעזרה מתונה גם בתקופת העתיד.

34. בשים לב לנתוני התיק, אני פוסק לתובע פיצוי על דרך האומדנה לתקופת העבר והעתיד בשיעור **10,000 ₪.**

הוצאות רפואיות ואח'

35. התובע זכאי להחזר הוצאות רפואיות באמצעות קופת חולים לאור הוראות חוק ההתייעלות הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התוכנית הכלכלית לשנים 2009 ו-2010), התשס"ט-2009.

36. על אף האמור לעיל, אין ההוצאות הרפואיות מכוסות במלואן על ידי קופת החולים "עד השקל האחרון" ולעיתים ישנם פערים בין ההוצאות בפועל לבין תשלומי השיפוי. בנוסף, אני סבור שיש לפצות את התובע בגין הוצאות הנסיעה שהוציא לצורך נסיעות לטיפולים רפואיים. משהוכח כי התובע התייצב לבדיקות רפואיות ונפגש עם מומחים, הרי שסביר כי נדרש גם להוצאות נסיעה וחנייה.

37. בשים לב לנתוני התיק אני פוסק לתובע פיצוי בגין הוצאות רפואיות ואחרות בסך כולל בשיעור **2,000 ₪.**

נזק לא ממוני:

38. לאור שיעור הנכות שנותרה לתובע וגילו, אני פוסק לתובע פיצוי בסך **27,257 ₪.**

הערכת הנזקים של התובע מס' 1:

39. ביחס לתובע 1 מתקבלת הערכת הנזקים הבאה:

1.	גריעה מכושר השתכרות (כולל הפסד פנסיה)	185,820 ₪
2.	עזרת הזולת	10,000 ₪
3.	הוצאות רפואיות ואח'	2,000 ₪
4.	נזק לא ממוני	27,257 ₪
סך הפיצוי -		225,077 ₪

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 44301-01-22 פלוני ואח' נ' ש. שלמה חברה לביטוח בע"מ ואח'

התובעת 2:

נכות רפואית ותפקודית

40. התובעת 2, ילידת 10.11.1990, מהנדסת ובודקת תוכנה בעיסוקה.
41. לצורך בחינת מצבה הרפואי של התובעת 2 בעקבות התאונה מונה מומחה מטעם בית המשפט בתחום האורתופדיה. המומחה בדק את התובעת 2, עיין בתיעוד הרפואי והעריך בחוות דעתו כי בעקבות התאונה נותרה לתובעת נכות בשיעור 6.5% בגין פגיעה קלה בטווח תנועות עמוד השדרה הגבי/מותני. המומחה העריך בחוות דעתו בנוסף: "אובדן כושר עבודה מלא וזמני למשך חודש אחד הינו פרק זמן סביר".
42. הצדדים לא ביקשו לחקור את המומחה מטעם בית המשפט וניכר מחוות דעת שהמומחה בחן את מצבה הרפואי של התובעת באורח מקצועי ויסודי. בנסיבות אלה אני מאמץ את מסקנות המומחה במלוא. נכותה הרפואית של התובעת בעקבות התאונה היא בשיעור 6.5%.
43. המגבלה האורתופדית שנותרה לתובעת בעמוד השדרה היא מגבלה קלה ומתונה אך גם היא עשויה להכביד ולהשפיע באורח מתון על תפקודה של התובעת.
44. בנסיבות האמורות אני מוצא להעמיד את שיעור הנכות תפקודית שנותרה לתובעת בעקבות התאונה על 6.5% נכות, בדומה לשיעור הנכות הרפואית.

גריעה מכושר השתכרות:

45. בהתאם לפסיקה, ככלל, אין בהכרח התאמה בין אובדן ההשתכרות או כושר ההשתכרות, ובין שיעור הנכויות הרפואית והתפקודית. אובדן כושר ההשתכרות נבחן על פי אובדנו של היחיד ותוך התחשבות בכלל נסיבות המקרה.
46. בנדון שקלתי בין השאר את אופי הפגיעה והשלכותיה על התובעת בכלל ועל עיסוקיה בפרט, היום ובעתיד. התובעת נותרה בעקבות התאונה עם נכות מתונה בתחום האורתופדי ומאז התאונה היא עובדת באותה עבודה ולא הוכח כי שכרה נגרע באורח כלשהו.
47. בנסיבות אלה, הדרך הנאותה לפצות את התובעת היא בקביעת סכום גלובלי, שייקח בחשבון את מומה, את גילה ואת שנות העבודה שנותרו לה.
48. טענת התובעת ולפיה יש לחשב את הפיצוי בהתאם לשילוש השכר הממוצע במשק נדחית. התובעת עובדת שנים באותה עבודה. לא הוכח ששכרה או אפשרויות קידום בעבודה נפגעו באורח כלשהו בעקבות התאונה וממילא אין בנכות המתונה שנותרה לתובעת כדי להסביר פגיעה נטענת בשכר.
49. בנסיבות המקרה דנן, בשים לב לטיב עבודת התובעת, לעיסוקה ולמקצועה, לשנות העבודה שנותרו לה ולסיכוי שהנכות תגרום לפגיעה בכושר השתכרותה ובהנחת עבודה עד גיל 67 (שכן המדובר בעובדת שכירה), מצאתי שיש לפסוק לתובעת פיצוי גלובלי בראש נזק זה לעתיד בסכום

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 44301-01-22 פלוני ואח' נ' ש. שלמה חברה לביטוח בע"מ ואח'

של 140,879 ₪ (הפיצוי הוא בגבולות 40% מתחשיב אקטוארי, שכר בסך 19,000 ₪ ונכות תפקודית בשיעור 6.5%, בצירוף הפסדי פנסיה בשיעור 12.5%).

עזרת הזולת:

50. אשר לעזרת הזולת, ההלכה היא, שאם ניזוק זקוק לעזרה שניתנה לו על-ידי קרוב משפחה, אין לראות בכך בלבד, עילה לשלילת הזכות לקבל פיצוי מן המזיק (דוד קציר פיצויים בשל נזק גוף 424 (התשנ"ח, 1997); ראו גם ע"א 93/73 שושני נ' קראוז ואח', פ"ד כח (1) 277). לכן, השאלה איננה אם התובע קיבל בפועל עזרת צד ג', אלא אם היה זכאי לקבלת עזרה כזאת ואם זו ניתנה לו בין על ידי אדם שאיננו קרוב משפחה ובין על ידי קרוב. התשובה לשאלה האחרונה יכול שתשפיע על שיעורו של הפיצוי.

51. לעניין שיעורו של הפיצוי, וכמפורט בעניין שושני הנ"ל, יש לקבוע כי יש להעמיד את הסכום על שיעור נאות, ובהעדר נתונים אובייקטיביים, יפסק סכום גלובלי לטובת התובע (ראה ע"א 315/83 עגור נ' איזנברג ואח', פ"ד לט (1) 197, 2, וכן ע"א 663/84 עטיה נ' עטיה, פ"ד מד(3) 720, 730). על בסיס הלכה זו, ובהעדר נתונים על הוצאה ממשית ועל היקפה, יש לקבוע את הפיצוי בראש נזק זה, על דרך האומדנה.

52. התרשמתי כי התובעת נזקקה מתונה תקופה קצרה לאחר התאונה ובשים לב למגבלה המתונה שנותרה לה אפשר כי תזדקק לעזרה קלה גם בתקופת העתיד.

53. בשים לב לנתוני התיק, אני פוסק לתובעת פיצוי על דרך האומדנה לתקופת העבר והעתיד בשיעור 5,000 ₪.

הוצאות רפואיות ואח'

54. התובעת זכאית להחזר הוצאות רפואיות באמצעות קופת חולים, כמפורט לעיל.

55. על אף האמור לעיל, אין ההוצאות הרפואיות מכוסות במלואן ולעיתים ישנם פערים בין ההוצאות בפועל לבין תשלומי השיפוי. בנוסף, אני סבור שיש לפצות את התובעת בגין הוצאות הנסיעה שהוציאה לצורך נסיעות לטיפולים רפואיים. משהוכח כי התובעת התייצבה לבדיקות רפואיות, הרי שסביר שנדרשה גם להוצאות נסיעה וחנייה.

56. בשים לב לנתוני התיק אני פוסק לתובעת פיצוי בגין הוצאות רפואיות ואחרות בסך כולל בשיעור 1,000 ₪.

נזק לא ממוני:

57. לאור שיעור הנכות שנותרה לתובעת וגילה, אני פוסק לתובעת פיצוי בסך 13,724 ₪.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 44301-01-22 פלוני ואח' נ' ש. שלמה חברה לביטוח בע"מ ואח'

הערכת הנזקים של התובעת מס' 2 :

58. מתקבלת הערכת הנזקים הבאה :

1.	גריעה מכושר השתכרות (כולל הפסד פנסיה)	₪ 140,879
2.	עזרת הזולת	₪ 5,000
3.	הוצאות רפואיות ואח'	₪ 1,000
4.	נזק לא ממוני	₪ 13,724
סך הפיצוי -		₪ 160,603

התובעים 3 ו-4 (קטינים):

59. התובעים 3 ו-4 היו בני 7 שנים במועד התאונה.

60. לא נותרה לתובעים 3 ו-4 נכות בעקבות התאונה והתיעוד הרפואי שהוגש בעניינם מלמד על פנייה אחת לבדיקה במיון בית חולים (לאחר התאונה) ועוד ביקורים ספורים בקופת חולים.

61. בנסיבות האמורות אני פוסק לכל אחד מהתובעים הנ"ל פיצוי בגין נזק לא ממוני בסך **₪2,500**.

סוף דבר :

62. התביעה מתקבלת.

63. הנתבעת 1 תשלם לתובע 1 פיצוי בשיעור 225,077 ₪ בצירוף שכ"ט עו"ד בשיעור 15.21% מהפיצוי והחזר אגרה.

64. הנתבעת 1 תשלם לתובעת 2 פיצוי בשיעור 80,301 ₪, בצירוף שכ"ט עו"ד בשיעור 15.21% מהפיצוי והחזר אגרה.

65. הנתבעת 1 תשלם לכל אחד מהתובעים 3 ו-4 פיצוי בשיעור 2,500 ₪, בצירוף שכ"ט עו"ד בשיעור 15.21% מהפיצוי והחזר אגרה. הסכום יועבר לידי הורי התובעים 3 ו-4 ואלה ינהגו בו כפי חובתם בדין ולטובת הקטינים.

66. הנתבעת 2 תשלם לתובעת 2 פיצוי בשיעור 80,301 ₪, בצירוף שכ"ט עו"ד בשיעור 15.21% מהפיצוי והחזר אגרה.

67. הסכומים שנפסקו לעיל ישולמו בתוך 30 ימים שאחרת יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 60 ימים.

פסק הדין מותר בפרסום שעה שאינו כולל פרטים מזהים של התובעים.

ניתן היום, ט"ו אלול תשפ"ד, 18 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 44301-01-22 פלוני ואח' נ' ש. שלמה חברה לביטוח בע"מ ואח'

דב גוטליב, שופט, סגן הנשיא